

J. E. Bogomil:

Cvetje in ljubezen.

Prve šmarnice so zacvetele v Kržanovem logu. Brž jih je Milka iztaknila. Kar poskočila je, pa jih je nabrala v šopek. Potem pa priskakljala v hišo in pogledala k peči. Res so tam sedeli stari oče. Kako jih ima rada! Vsako nedeljo ji prinesó iz Loke štruco. Kolikokrat so jo pestovali, zibali, vozili v vozičku, ko je bila še majhna! Za Velikonoč so ji napravili novo obleko, da sta lahko šla molit v božji grob. Na veliko soboto so jo pa vzeli s seboj na Kamenitnik, gledat veličastno procesijo vstajenja.

Milka jim je tako rada za vse hvaležna! Ko zagleda pri peči ljubeğa stareğa očeta, dene brž eno roko zadej na hrbet, kot srnica poskoči na stoliček, od tam pa na klop in potegne očetu klobuk z glave. Začudeno pogledajo stari oče, kaj bo, pa takój spoznajo, kaj namerava njih ljubljena. Tudi ona bi jih rada enkrat razveselila, iznenadila. Pa jim je prinesla šopek šmarnic, ki jih je sama natrgala. Sama! In to je nekaj vredno. Pa za stareğa očeta jih je natrgala! To je bilo nekaj vredno. In sama bo šopek zateknila za klobuk. Tudi to ni brez vrednosti!

O, stari Kržan in Kržanova Milka sta res prijatelja. Hvaležnost in ljubezen vežeta njiju prijateljstvo. Ko bodo pa stareğa Kržana nesli enkrat k fari na pokopališče, pa tudi njegov grob ne bo brez cvetja. In Milka ne bo pozabila moliti za stareğa očeta. To cvetje ga bo pa še na onem svetu razveseljevalo. In Milki čast delalo na tem.

Šopek bo zateknila.